

«ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ;»

Είναι δύσκολο να αγαπά κανείς. Εκούσια να παίρνει τη θέση του άλλου. Σε μια δίκη να πηγαίνει κάποιος άλλος. Ν' αναλαμβάνει την ευθύνη του άλλου.

Αυτή τη δικαιοσύνη αλλά και την ηθική, ανατρέπει η αγάπη. Η αγάπη δεν ξέρει τη δικαιοσύνη. Την υπερβαίνει.

Θυσιάζεται ο Κύριος. Ενώ είναι αθώος. Θυσιάζεται δίνοντας τη λύση στα προβλήματά μας. Ταυτόχρονα όμως χαράσσει δρόμο. Και είναι ο δρόμος τούτος χιλιοβάδιστος. Όλοι οι άγιοι και οι μάρτυρες εκεί δοκιμάστηκαν. Εκεί πολεμήθηκαν. Βασανίστηκαν. Και νίκησαν. Αποδείχθηκαν έτσι αληθινοί οπαδοί του Χριστού. Πήραν επάνω τους τις αμαρτίες του κόσμου. Αντί να κρίνουν και να ανακρίνουν τους άλλους, αντί να απονέμουν τη δήμεν δικαιοσύνη, φορτώνονται τις αμαρτίες όλων.

Αντί να κάνουν εξαιρέσεις για τον εαυτό τους, επιφορτίζονται τις ευθύνες των άλλων.

Βαδίζουν ακριβώς στα χνάρια του Κυρίου. Αυτή είναι η μεγάλη θυσία, η οποία τίθεται ενώπιόν μας.

Υπόδειγμα δύσκολο να το ακολουθήσει κανείς. Αυτό όμως είναι το μέτρο με το οποίο ο καθένας μας θα μετρηθεί.

Κριτήριο ένα θα είναι. Η σύγκριση του δικού μας αγώνα με τον δικό Του. Με αυτή τη σύγκριση θα φανεί και θα αποδειχθεί ποιου είμαστε μαθητές.

Θα φθάσουμε όλοι; Και μάλιστα στα ψηλά;

Είναι γεγονός, ότι συχνά διάφορες δυσκολίες ανακόπτουν την πορεία μας.

Πιθανό να μην έχουμε όλοι τα ίδια αποτελέσματα. Ο Χριστός δεν απαιτεί. Καταλαβαίνει. Δέχεται την προσφορά. Τούτη η πραγματικότητα δεν μειώνει την όλη προσπάθεια. Δεν σημαίνει, ότι αποδέχεται τη μικρότερη προσφορά. Χρειάζεται να κάνουμε το «άπαντον» της προσπάθειάς μας.

Να προσπαθήσουμε λοιπόν. Με όλη μας τη δύναμη. Και το θαύμα θα γίνει. Γιατί μαζί θα είναι Εκείνος. Συνοδοιπόρος και φίλος.

Ως το τέλος.

+ ο π. Γ.